

REGULAMENTUL (UE) 2015/755 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 29 aprilie 2015
privind regimul comun aplicabil importurilor din anumite țări terțe
(reformare)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 625/2009 al Consiliului ⁽³⁾ a fost modificat în mod substanțial ⁽⁴⁾. Întrucât se impun noi modificări, este necesar, din motive de claritate, să se procedeze la reformarea respectivului regulament.
- (2) Politica comercială comună ar trebui să se bazeze pe principii unitare.
- (3) O uniformizare a regimului importurilor ar trebui să se realizeze prin prevederea, în măsura posibilului, a unor dispoziții care, ținând seama de caracteristicile regimurilor economice ale țărilor terțe respective, sunt cât se poate de apropiate de dispozițiile similare celor adoptate în cadrul regimului comun aplicabil altor țări terțe.
- (4) Regimul comun aplicabil importurilor se aplică și produselor de cărbune și oțel, fără a aduce atingere eventualelor măsuri de punere în aplicare a unui acord care se referă în mod specific la aceste produse.
- (5) Liberalizarea importurilor, și anume absența oricărei restricții cantitative, ar trebui să constituie, în consecință, punctul de plecare al regimului la nivelul Uniunii.
- (6) În cazul anumitor produse, Comisia ar trebui să examineze condițiile și modalitățile de efectuare a importurilor și evoluția lor, precum și diferitele aspecte ale situației economice și comerciale și eventualele măsuri ce urmează să fie luate.
- (7) Pentru aceste produse se poate dovedi necesară stabilirea unei supravegheri la nivelul Uniunii a anumitor importuri ale acestor produse.
- (8) Comisiei îi revine sarcina de a adopta măsurile de salvagardare necesare în interesul Uniunii, ținându-se seama în mod corespunzător de obligațiile internaționale existente.
- (9) Măsuri de supraveghere sau de salvagardare limitate la una sau la mai multe regiuni ale Uniunii pot, cu toate acestea, să se dovedească mai adecvate decât măsurile aplicabile întregii Uniuni. Cu toate acestea, astfel de măsuri nu trebuie autorizate decât cu titlu excepțional și în lipsa altor soluții. Este necesar să se asigure faptul că aceste măsuri sunt temporare și că perturbază cât mai puțin posibil funcționarea pieței interne.
- (10) În caz de supraveghere la nivelul Uniunii, punerea în liberă circulație a produselor respective ar trebui condiționată de prezentarea unui document de supraveghere în conformitate cu criteriile unitare. Acest document ar trebui, la simpla cerere a statului importator, să fie emis de către autoritățile statelor membre într-un termen stabilit, fără ca importatorul să obțină astfel un drept de import. Documentul de supraveghere ar trebui, prin urmare, să fie valabil numai atât timp cât regimul de import nu a fost modificat.

⁽¹⁾ Avizul din 10 decembrie 2014 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 11 martie 2015 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 aprilie 2015.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 625/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 privind regimul comun aplicabil importurilor din anumite țări terțe (JO L 185, 17.7.2009, p. 1).

⁽⁴⁾ A se vedea anexa III.

- (11) Este oportun, în scopul unei bune administrări și în interesul operatorilor din cadrul Uniunii, să se alinieze pe cât posibil conținutul și formatul documentului de supraveghere la formularele de licență de import prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 738/94 al Comisiei ⁽¹⁾, Regulamentul (CE) nr. 3168/94 al Comisiei ⁽²⁾ și Regulamentul (CE) nr. 3169/94 al Comisiei ⁽³⁾, ținând seama de caracteristicile tehnice ale documentului de supraveghere.
- (12) Este în interesul Uniunii ca statele membre și Comisia să desfășoare un schimb de informații obținute în cadrul supravegherii la nivelul Uniunii, cât mai exhaustiv posibil.
- (13) Este necesar să se adopte criterii precise pentru a determina un eventual prejudiciu și pentru a instaura o procedură de anchetă, lăsând Comisiei libertatea de a lua, în caz de urgență, măsurile necesare.
- (14) Este recomandabil, în acest scop, să se stabilească dispoziții detaliate privind deschiderea anchetelor, privind controalele și inspecțiile necesare, privind audierea părților implicate, privind tratamentul aplicat informațiilor obținute și privind criteriile de stabilire a prejudiciului.
- (15) Dispozițiile în materie de anchetă introduse de prezentul regulament nu aduc atingere aplicării dispozițiilor din dreptul Uniunii sau naționale privind secretul profesional.
- (16) Este necesar, de asemenea, să se stabilească termenele pentru deschiderea anchetelor și determinarea oportunității eventualelor măsuri, pentru a se asigura desfășurarea cu rapiditate a acestui proces, ceea ce va permite creșterea securității juridice a operatorilor economici respectivi.
- (17) În interesul unității regimului aplicabil importurilor, este necesar ca formalitățile ce urmează a fi îndeplinite de către importatori să fie simple și identice, indiferent unde se efectuează vămuirea. Este de dorit, prin urmare, să se prevadă utilizarea formularelor corespunzătoare modelului anexat la prezentul regulament pentru toate formalitățile.
- (18) Documentele de supraveghere eliberate în cadrul unei supravegheri la nivelul Uniunii trebuie să fie valabile în întreaga Uniune, indiferent de statul membru care le-a eliberat.
- (19) Produsele textile care fac obiectul domeniului de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 517/94 al Consiliului ⁽⁴⁾ sunt supuse unui tratament specific atât la nivelul Uniunii, cât și pe plan internațional. Este necesar, prin urmare, să fie excluse în întregime din domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (20) Dreptul de a modifica lista țărilor terțe din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 625/2009 a fost inclus în Regulamentul (CE) nr. 427/2003 al Consiliului ⁽⁵⁾. Întrucât prevederile Titlului I al Regulamentului (CE) nr. 427/2003 cu privire la mecanismul de salvagardare tranzitoriu aplicabil anumitor produse a expirat la 11 decembrie 2013, iar prevederile Titlului II al aceluiași regulament sunt în prezent caduce, este necesar, în vederea asigurării coerenței, a clarității și a raționalizării, ca articolele 14a și 14b din regulamentul menționat să fie încorporate în prezentul regulament. Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 427/2003 ar trebui abrogat.
- (21) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) în scopul modificării anexei I la prezentul regulament în vederea eliminării din lista țărilor terțe conținută în anexa respectivă a țărilor care devin membre ale Organizației Mondiale a Comerțului (OMC).

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 738/94 al Comisiei din 30 martie 1994 privind stabilirea anumitor norme de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 520/94 al Consiliului privind instituirea unei proceduri comunitare de administrare a contingentelor cantitative (JO L 87, 31.3.1994, p. 47).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 3168/94 al Comisiei din 21 decembrie 1994 de instituire a unei licențe de import comunitare în domeniul de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 517/94 al Consiliului privind regimul comun aplicabil importurilor de produse textile originare din anumite țări terțe care nu sunt reglementate de acorduri, protocoale sau alte înțelegeri bilaterale sau de alte regimuri comunitare specifice de import și de modificare a unor dispoziții din regulamentul menționat (JO L 335, 23.12.1994, p. 23).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 3169/94 al Comisiei din 21 decembrie 1994 de modificare a anexei III la Regulamentul (CEE) nr. 3030/93 al Consiliului privind regimul comun aplicabil importurilor unor produse textile originare din țări terțe (JO L 335, 23.12.1994, p. 33).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 517/94 al Consiliului din 7 martie 1994 privind regimul comun aplicabil importurilor de produse textile din anumite țări terțe, care nu sunt reglementate de acorduri, protocoale sau alte înțelegeri bilaterale sau de alte regimuri comunitare specifice de import (JO L 67, 10.3.1994, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 427/2003 al Consiliului din 3 martie 2003 privind un mecanism de salvagardare tranzitoriu aplicabil importurilor de anumite produse din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 519/94 privind regimul comun aplicabil importurilor din anumite țări terțe (JO L 65, 8.3.2003, p. 1).

- (22) Punerea în aplicare a prezentului regulament necesită condiții uniforme pentru adoptarea de măsuri de salvagardare provizorii și definitive și pentru impunerea de măsuri de supraveghere prealabile. Măsurile respective ar trebui adoptate de Comisie în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (23) Procedura de consultare ar trebui utilizată pentru adoptarea de măsuri provizorii și de supraveghere, având în vedere efectele unor asemenea măsuri și logica lor secvențială în legătură cu adoptarea de măsuri de salvagardare definitive. În cazul în care o întârziere în impunerea măsurilor ar cauza prejudicii dificil de remediat, este necesar ca Comisia să fie în măsură să adopte măsuri provizorii cu aplicare imediată.
- (24) Atunci când a fost modificat Regulamentul (CE) nr. 625/2009, al doilea paragraf al articolului 18 alineatul (2) a fost eliminat din eroare. Respectiva prevedere ar trebui reintrodusă.
- (25) Întrucât Armenia, Rusia, Tadjikistan și Vietnam au devenit membre ale OMC, aceste țări terțe ar trebui eliminate din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 625/2009 prin intermediul unui act delegat al Comisiei. În vederea asigurării clarității și raționalizării, aceste țări nu sunt incluse în lista țărilor terțe prevăzute în prezent în anexa I la prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

PRINCIPII GENERALE

Articolul 1

- (1) Prezentul regulament se aplică importurilor de produse originare din țările terțe prevăzute în anexa I, cu excepția produselor textile care fac obiectul Regulamentului (CE) nr. 517/94.
- (2) Importul în Uniune al produselor menționate la alineatul (1) este liber și, prin urmare, nu este supus niciunei restricții cantitative, fără a aduce atingere măsurilor de salvagardare care pot fi luate în temeiul capitolului V.

CAPITOLUL II

PROCEDURA DE INFORMARE ȘI DE CONSULTARE LA NIVELUL UNIUNII

Articolul 2

Dacă evoluția importurilor poate face necesară recurgerea la măsuri de supraveghere sau de salvagardare, Comisia este informată de către statele membre cu privire la această situație. Această informație trebuie să cuprindă elementele de probă disponibile, stabilite pe baza criteriilor definite la articolul 6. Comisia transmite de îndată această informație tuturor statelor membre.

CAPITOLUL III

PROCEDURA DE ANCHETĂ LA NIVELUL UNIUNII

Articolul 3

- (1) În cazul în care se constată că există suficiente probe pentru a justifica o anchetă, Comisia deschide o anchetă în termen de o lună de la data primirii informației furnizate de un stat membru și publică un aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Avizul respectiv:
- (a) rezumă informațiile primite și precizează că orice informație utilă trebuie comunicată Comisiei;
- (b) stabilește termenul în care părțile interesate își pot face cunoscut punctul de vedere în scris și pot comunica informații, dacă trebuie să se țină seama de acestea în timpul anchetei;
- (c) stabilește termenul în care părțile interesate pot cere să fie audiate de către Comisie, în conformitate cu alineatul (4).

Comisia deschide ancheta în cooperare cu statele membre.

Comisia informează statele membre cu privire la analiza informațiilor realizată de aceasta, în mod normal în termen de 21 de zile de la data furnizării informațiilor către Comisie.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(2) Comisia caută orice informație pe care o consideră necesară și, atunci când o consideră corespunzătoare, depune eforturi pentru a verifica această informație la importatori, comercianți, agenți, producători, asociații și organizații comerciale.

Comisia este asistată în această sarcină de către agenți ai statelor membre pe teritoriul cărora se efectuează aceste verificări, atâta vreme cât statul membru respectiv și-a manifestat dorința în acest sens.

Părțile interesate care s-au manifestat în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf, precum și reprezentanții țării exportatoare pot lua cunoștință de toate informațiile furnizate Comisiei în cadrul anchetei, cu excepția documentelor interne întocmite de către autoritățile Uniunii sau de statele sale membre, cu condiția ca aceste informații să fie pertinente în sensul articolului 5 și să fie utilizate de către Comisie în cadrul anchetei. Părțile înaintează, în acest sens, o cerere scrisă Comisiei, indicând care sunt informațiile solicitate.

(3) Statele membre furnizează Comisiei, la cererea acesteia și în conformitate cu modalitățile pe care le definește, informațiile de care dispun cu privire la evoluția pieței produsului care face obiectul anchetei.

(4) Comisia poate audia părțile interesate. Acestea trebuie audiate în cazul în care au cerut acest lucru în scris, în termenul stabilit în avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, demonstrând că sunt efectiv susceptibile să le privească rezultatul anchetei și că există motive speciale pentru a fi audiate.

(5) În cazul în care informațiile solicitate de Comisie nu sunt furnizate în termenele stabilite în prezentul regulament sau de către Comisie în aplicarea prezentului regulament sau atunci când ancheta este obstrucționată în mod semnificativ, pot fi stabilite concluzii pe baza datelor disponibile. În cazul în care Comisia constată că o parte interesată sau o țară terță a furnizat o informație falsă sau care induce în eroare, nu ține seama de această informație și poate utiliza datele disponibile.

(6) În cazul în care Comisia constată că nu există probe suficiente pentru a justifica o anchetă, aceasta informează statele membre cu privire la decizia sa în termen de o lună de la data primirii informației furnizate de către statele membre.

Articolul 4

(1) La încheierea anchetei, Comisia prezintă comitetului menționat la articolul 22 alineatul (1) („comitetul”) un raport privind rezultatele acesteia.

(2) În cazul în care, în termen de nouă luni de la deschiderea anchetei, Comisia estimează că nu este necesară o măsură de supraveghere sau de salvagardare la nivelul Uniunii, ancheta se încheie în termen de o lună. Comisia încheie ancheta în conformitate cu procedura de consultare prevăzută la articolul 22 alineatul (2). O decizie de închidere a anchetei, care conține o expunere a concluziilor esențiale ale anchetei și un rezumat al motivelor acestora, se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(3) În cazul în care consideră că este necesară o măsură de supraveghere sau de salvagardare la nivelul Uniunii, Comisia ia deciziile ce se impun în acest sens, în conformitate cu capitolele IV și V, într-un termen care nu poate depăși nouă luni de la deschiderea anchetei. În situații excepționale, acest termen poate fi prelungit cu cel mult două luni. Comisia publică un aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în care se stabilește durata prelungirii și care conține un rezumat al motivelor acesteia.

(4) Dispozițiile prezentului capitol nu împiedică luarea, în orice moment, a unor măsuri de supraveghere în conformitate cu articolele 7-12 sau, atunci când anumite situații critice, în care orice întârziere aduce un prejudiciu dificil de reparat, impun necesitatea unei acțiuni imediate, luarea de măsuri de salvagardare în conformitate cu articolele 13, 14 și 15.

Comisia ia de îndată măsurile de anchetă pe care le consideră în continuare necesare. Rezultatele acestora sunt utilizate în scopul reexaminării măsurilor luate.

Articolul 5

(1) Informațiile primite în aplicarea prezentului regulament nu pot fi utilizate decât în scopul pentru care au fost cerute.

(2) Comisia și statele membre, precum și agenții acestora, nu divulgă, fără autorizația expresă a părții care le-a furnizat, informațiile cu caracter confidențial pe care le-au primit în temeiul prezentului regulament sau pe cele care au fost furnizate în mod confidențial.

(3) Fiecare cerere de tratament confidențial indică motivele pentru care informația este confidențială.

Cu toate acestea, în cazul în care se constată că o cerere de tratament confidențial nu este justificată și că cel care a furnizat informația nu dorește nici să o facă publică, nici să autorizeze divulgarea acesteia în termeni generali sau sub formă de rezumat, informația în cauză poate să nu fie luată în considerare.

(4) În orice caz, o informație este considerată confidențială în cazul în care divulgarea ei poate avea consecințe nefavorabile semnificative pentru cel care a furnizat-o sau pentru cel care este sursa acesteia.

(5) Alineatele (1)-(4) nu împiedică autoritățile Uniunii să facă trimitere la informațiile cu caracter general și, în special, la motivele pe care sunt întemeiate deciziile luate în temeiul prezentului regulament. Aceste autorități trebuie, cu toate acestea, să țină seama de interesul legitim al persoanelor fizice și juridice care doresc ca secretele lor de afaceri să nu fie divulgate.

Articolul 6

(1) Examinarea evoluției importurilor și a condițiilor în care se efectuează acestea, precum și examinarea prejudiciului grav sau a amenințării de prejudiciu grav care rezultă din acestea pentru producătorii din cadrul Uniunii se referă în special la elementele următoare:

- (a) volumul importurilor, în special atunci când acestea au crescut semnificativ, fie în cifre absolute, fie în raport cu producția sau consumul în Uniune;
- (b) prețul importurilor, în special atunci când a avut loc o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din Uniune;
- (c) impactul pe care îl au acestea asupra producătorilor din cadrul Uniunii de produse similare sau direct concurente, așa cum reiese acesta din tendințele unor factori economici precum:
 - producția;
 - utilizarea capacităților;
 - stocurile;
 - vânzările;
 - cota de piață;
 - prețul (și anume, scăderea prețurilor sau împiedicarea creșterilor de preț care ar fi intervenit în mod normal);
 - profiturile;
 - randamentul capitalurilor investite;
 - fluxul numerarului;
 - ocuparea forței de muncă.

(2) Atunci când efectuează ancheta, Comisia ține seama de sistemul economic special al țărilor prevăzute în anexa I.

(3) Atunci când se invocă o amenințare cu producerea unui prejudiciu grav, Comisia examinează în egală măsură dacă se preconizează în mod clar că o situație specială se poate transforma într-un prejudiciu real. În această privință, ea poate ține seama și de elemente precum:

- (a) rata de creștere a exporturilor către Uniune;
- (b) capacitatea de export a țării de origine sau a țării exportatoare, astfel cum este aceasta în prezent sau cum va fi într-un viitor previzibil, și probabilitatea ca exporturile care rezultă din această capacitate să fie destinate Uniunii.

CAPITOLUL IV

MĂSURI DE SUPRAVEGHERE

Articolul 7

(1) În cazul în care interesele Uniunii reclamă aceasta, Comisia, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, poate:

- (a) decide supunerea anumitor importuri unei supravegheri *a posteriori* la nivelul Uniunii, realizată în conformitate cu modalitățile definite de ea;
- (b) decide condiționarea anumitor importuri de o supraveghere prealabilă la nivelul Uniunii, în conformitate cu articolul 8, pentru a le controla evoluția.

(2) Deciziile adoptate în temeiul alineatului (1) sunt luate de către Comisie în conformitate cu procedura de consultare prevăzută la articolul 22 alineatul (2).

(3) Măsurile de supraveghere au o durată limitată. În lipsa unor dispoziții contrare, valabilitatea lor expiră la sfârșitul celei de a doua perioade de șase luni care urmează perioadei de șase luni în cursul căreia au fost luate aceste măsuri.

Articolul 8

(1) Punerea în liberă circulație a produselor aflate sub supraveghere prealabilă la nivelul Uniunii este condiționată de prezentarea unui document de supraveghere. Acel document se emite gratuit de către autoritatea competentă desemnată de către statele membre pentru toate cantitățile cerute, într-un termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la primirea de către autoritatea națională competentă a unei cereri întocmite de către orice importator din cadrul Uniunii, indiferent unde este stabilit în Uniune. În absența unei dovezi contrare, se consideră că cererea respectivă este primită de către autoritatea națională competentă în cel mult trei zile lucrătoare de la depunerea sa.

(2) Documentul de supraveghere se emite prin completarea unui formular în conformitate cu modelul prevăzut în anexa II.

Excepând cazul în care decizia de punere sub supraveghere cuprinde dispoziții diferite, cererea de eliberare a documentului de supraveghere a importatorului nu conține decât următoarele:

- (a) numele și adresa completă ale solicitantului (inclusiv numărul de telefon, de fax și, după caz, numărul de identificare pe lângă autoritatea națională competentă), precum și numărul său de înregistrare TVA, în cazul în care este plătitor de TVA;
- (b) după caz, numele și adresa completă ale declarantului sau ale reprezentantului solicitantului (inclusiv numărul de telefon și de fax);
- (c) descrierea mărfurilor, care să cuprindă:
 - denumirea comercială;
 - codul corespunzător din Nomenclatura combinată;
 - locul de origine și locul de expediere;
- (d) cantitățile declarate, exprimate în kilograme și, după caz, în orice altă unitate suplimentară pertinentă (perechi, articole etc.);
- (e) valoarea CIF a mărfurilor la frontiera Uniunii, în euro;
- (f) declarația următoare, datată și semnată de către solicitant, numele solicitantului fiind scris cu majuscule:

„Subsemnatul certific faptul că informațiile din prezenta cerere sunt exacte și furnizate cu bună-credință și faptul că sunt stabilit în Uniune.”

(3) Documentul de supraveghere este valabil în întreaga Uniune, indiferent ce stat membru l-a eliberat.

(4) Constatarea că prețul unitar la care se efectuează tranzacția îl depășește cu cel puțin 5 % pe cel indicat în documentul de supraveghere ori că valoarea sau cantitatea produselor prezentate la import depășește, în total, cu cel puțin 5 % pe cele menționate în documentul respectiv nu împiedică punerea în liberă circulație a produsului în cauză. După ce a ascultat opiniile prezentate în cadrul comitetului și ținând seama de natura produselor și a altor caracteristici ale tranzacțiilor respective, Comisia poate stabili un procent diferit, care, cu toate acestea, nu poate depăși în mod normal 10 %.

(5) Documentele de supraveghere nu pot fi utilizate decât atât timp cât regimul de liberalizare a importurilor rămâne în vigoare pentru tranzacțiile în cauză. În orice caz, acestea nu pot fi utilizate după expirarea unui termen care este stabilit în același timp și în conformitate cu aceleași proceduri ca și punerea sub supraveghere și care ține seama de natura produselor și de celelalte caracteristici ale tranzacțiilor.

(6) În cazul în care decizia luată în temeiul articolului 7 prevede astfel, originea produselor aflate sub supraveghere la nivelul Uniunii trebuie justificată printr-un certificat de origine. Prezentul alineat nu aduce atingere altor dispoziții privind prezentarea unui astfel de certificat.

(7) În cazul în care produsul aflat sub supraveghere prealabilă la nivelul Uniunii face obiectul unei măsuri de salvagardare regională într-un stat membru, autorizația de import acordată de acest stat membru poate înlocui documentul de supraveghere.

(8) Formularele documentelor de supraveghere, precum și extrasele din acestea se întocmesc în două exemplare, primul exemplar, denumit „original pentru destinatar” și având numărul 1, fiind emis solicitantului, iar al doilea, denumit „exemplar pentru autoritatea competentă” și având numărul 2, fiind păstrat de către autoritatea care a emis documentul. În scopuri administrative, autoritatea competentă poate adăuga copii suplimentare formularului 2.

(9) Formularele se tipăresc pe hârtie albă fără pastă mecanică, finisată pentru scris, care cântărește între 55 și 65 de grame pe metru pătrat. Dimensiunea lor este de 210 × 297 mm. Spațiul dintre linii este de 4,24 milimetri (o șesime de inci). Formatul formularelor se respectă cu strictețe. În afară de aceasta, pe ambele fețe ale exemplarului nr. 1, care constituie documentul de supraveghere propriu-zis, se aplică un fond ghioșat de culoare galbenă care pune în evidență orice falsificare prin mijloace mecanice sau chimice.

(10) Statele membre răspund de tipărirea formularelor. Acestea pot fi tipărite și de către tipografii autorizate de către statul membru în care sunt stabilite. În acest caz, trimiterea la această autorizare este făcută pe fiecare formular. Pe fiecare formular se indică numele și adresa tipografului sau un semn prin care acesta poate fi identificat.

Articolul 9

În cazul în care interesele Uniunii o cer, Comisia, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, în cazul în care riscă să apară situația menționată la articolul 13 alineatul (1), poate:

- limita termenul de valabilitate a oricărui document de supraveghere cerut;
- condiționa eliberarea respectivului document de îndeplinirea anumitor condiții și, în mod excepțional, de introducerea unei clauze de revocare.

Articolul 10

În cazul în care importul unui produs nu a fost supus unei supravegheri prealabile la nivelul Uniunii, Comisia poate institui, prin acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 22 alineatul (2) și în conformitate cu articolul 15, o supraveghere limitată la importurile a căror destinație este una sau mai multe regiuni din Uniune.

Articolul 11

(1) Punerea în liberă circulație a produselor aflate sub supraveghere regională este condiționată, în regiunea respectivă, de prezentarea unui document de supraveghere. Acel document se emite gratuit de către autoritatea competentă desemnată de statul sau statele membre respective pentru toate cantitățile cerute, într-un termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la primirea de către autoritatea națională competentă a unei cereri întocmite de către orice importator din cadrul Uniunii, indiferent unde este stabilit în Uniune. În absența unei dovezi contrare, se consideră că declarația respectivă este primită de către autoritatea națională competentă în cel mult trei zile lucrătoare de la depunerea sa. Documentele de supraveghere nu pot fi utilizate decât atât timp cât regimul de liberalizare a importurilor rămâne în vigoare pentru tranzacțiile în cauză.

(2) Se aplică articolul 8 alineatul (2).

Articolul 12

(1) În caz de supraveghere la nivelul Uniunii sau regională, statele membre comunică Comisiei, în primele zece zile ale fiecărei luni:

- (a) în cazul în care este vorba de o supraveghere prealabilă, cantitățile și sumele totale, calculate pe baza prețurilor CIF, pentru care au fost eliberate în cursul perioadei precedente documente de supraveghere;
- (b) în toate cazurile, importurile efectuate în perioada care o precede pe cea prevăzută la litera (a).

Informațiile furnizate de statele membre sunt defalcate pe produs și pe țară.

Se pot stabili dispoziții diferite în același timp și în conformitate cu aceeași procedură ca și punerea sub supraveghere.

(2) În cazul în care natura produselor sau a situațiilor speciale o impune, Comisia poate, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, modifica periodicitatea furnizării informațiilor.

(3) Comisia informează statele membre.

CAPITOLUL V

MĂSURI DE SALVGARDARE*Articolul 13*

(1) În cazul în care un produs este importat în Uniune în cantități atât de mari sau în astfel de condiții încât se produce sau există riscul producerii unui prejudiciu grav producătorilor din Uniune de produse similare sau direct concurente, Comisia, în scopul protejării intereselor Uniunii, poate modifica, la cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, regimul de import al produsului respectiv, condiționând punerea sa în liberă circulație de prezentarea unei autorizații de import care se eliberează în conformitate cu modalitățile și în limitele definite de Comisie.

(2) Măsurile luate sunt comunicate de îndată statelor membre și intră imediat în vigoare.

(3) Măsurile prevăzute în prezentul articol se aplică oricărui produs pus în liberă circulație după intrarea lor în vigoare. În conformitate cu articolul 15, acestea pot fi limitate la una sau la mai multe regiuni ale Uniunii.

Cu toate acestea, aceste măsuri nu împiedică punerea în liberă circulație a produselor care sunt deja trimise spre Uniune, cu condiția ca acestor produse să nu li se poată schimba destinația și ca produsele a căror punere în liberă circulație este, în conformitate cu articolele 8 și 11, condiționată de prezentarea unui document de supraveghere să fie efectiv însoțite de un astfel de document.

(4) În cazul în care un stat membru a solicitat intervenția Comisiei, aceasta acționează în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 22 alineatul (3) sau, în cazuri de urgență, în conformitate cu articolul 22 alineatul (4), luând o decizie în termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la data primirii cererii.

Articolul 14

(1) Comisia poate, în special în situația prevăzută la articolul 13 alineatul (1), să adopte măsurile de salvagardare corespunzătoare, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22 alineatul (3).

(2) Se aplică articolul 13 alineatul (3).

Articolul 15

În cazul în care, în special pe baza elementelor de estimare prezentate la articolul 6, se constată că sunt reunite în una sau în mai multe regiuni ale Uniunii condițiile prevăzute pentru adoptarea de măsuri în temeiul capitolului IV și al articolului 13, Comisia poate autoriza, în mod excepțional, după examinarea soluțiilor alternative, aplicarea măsurilor de supraveghere sau de salvagardare limitate la această regiune sau la aceste regiuni, în cazul în care consideră că astfel de măsuri aplicate la acest nivel sunt mai adecvate decât aplicarea de măsuri la nivelul întregii Uniuni.

Măsurile respective trebuie să fie temporare și să perturbe cât mai puțin funcționarea pieței interne.

Măsurile respective se adoptă în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 7 și 13.

Articolul 16

(1) Atât timp cât este aplicabilă o măsură de supraveghere sau de salvagardare instituită în conformitate cu capitolele IV și V, Comisia poate, fie la solicitarea unui stat membru, fie din proprie inițiativă:

- (a) să analizeze efectele măsurii;
- (b) să determine dacă aplicarea măsurii este încă necesară.

În cazul în care Comisia consideră că aplicarea măsurii este încă necesară, aceasta informează statele membre în acest sens.

(2) În cazul în care Comisia consideră că se impune abrogarea sau modificarea măsurilor de supraveghere sau de salvagardare prevăzute în capitolele IV și V, aceasta abrogă sau modifică această măsură, acționând în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 22 alineatul (3).

În cazul în care o astfel de decizie se referă la măsuri de supraveghere regionale, se aplică din a șasea zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 17

(1) Prezentul regulament nu împiedică îndeplinirea obligațiilor care decurg din normele speciale prevăzute în acordurile încheiate între Uniune și țări terțe.

(2) Fără a aduce atingere altor dispoziții din dreptul Uniunii, prezentul regulament nu împiedică adoptarea sau aplicarea de către statele membre:

- (a) a unor interdicții, restricții cantitative sau a unor măsuri de supraveghere justificate prin considerente de moralitate publică, de ordine publică, de siguranță publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor și a animalelor sau de conservare a plantelor, de protecție a patrimoniului național artistic, istoric sau arheologic sau de protecție a proprietății industriale și comerciale;
- (b) a unor formalități speciale în materie de schimburi valutare;
- (c) a unor formalități instituite în aplicarea acordurilor internaționale în conformitate cu TFUE.

Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile sau la formalitățile pe care intenționează să le introducă sau să le modifice în conformitate cu primul paragraf.

În caz de extremă urgență, măsurile sau formalitățile naționale în cauză sunt comunicate Comisiei de îndată ce sunt adoptate.

Articolul 18

Comisia include informații privind punerea în aplicare a prezentului regulament în raportul său anual cu privire la aplicarea măsurilor de apărare comercială, adresat Parlamentului European și Consiliului în temeiul articolului 22a din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului ⁽¹⁾.

Articolul 19

(1) Prezentul regulament nu împiedică aplicarea actelor referitoare la organizarea comună a piețelor agricole sau a normelor administrative din dreptul Uniunii sau naționale care decurg din acesta, nici a actelor specifice adoptate în temeiul articolului 352 din TFUE și aplicabile mărfurilor provenite din transformarea produselor agricole. Prezentul regulament se aplică în mod complementar.

(2) În cazul în care produsele fac obiectul actelor menționate la alineatul (1) din prezentul articol, la articolele 7-12 și la articolul 16 nu se aplică produselor pentru care regimul la nivelul Uniunii al schimburilor comerciale cu țările terțe prevede prezentarea unei licențe sau a unui alt titlu de import.

Articolele 13, 15 și 16 nu se aplică produselor pentru care regimul menționat anterior prevede aplicarea de restricții cantitative la import.

Articolul 20

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 21 în ceea ce privește adoptarea de modificări la anexa I, în vederea eliminării din lista țărilor terțe conținută în anexa respectivă a țărilor care devin membre ale OMC.

Articolul 21

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 20 este conferită Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 20 februarie 2014. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, 22.12.2009, p. 51).

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 20 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în respectiva decizie. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 20 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia cu privire la faptul că nu vor formula obiecțiuni. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 22

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru salvagardare instituit prin Regulamentul (UE) 2015/478 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(4) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5.

Articolul 23

Regulamentele (CE) nr. 427/2003 și (CE) nr. 625/2009 se abrogă.

Trimiterile la regulamentele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență prevăzut în anexa IV.

Articolul 24

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 29 aprilie 2015.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/478 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2015 privind regimul comun aplicabil importurilor (JO L 83, 27.3.2015, p. 16).

ANEXA I

Lista țărilor terțe

Azerbaidjan

Belarus

Coreea de Nord

Kazahstan

Turkmenistan

Uzbekistan

ANEXA II

UNIUNEA EUROPEANĂ		DOCUMENT DE SUPRAVEGHERE	
1	1. Destinatar (numele, adresa completă, țara și numărul TVA)	2. Numărul de emiterie	
		3. Locul și data prevăzute pentru efectuarea importului	
		4. Autoritatea competentă emitentă (numele, adresa și numărul de telefon)	
		5. Declarantul/reprezentantul (după caz) (numele, adresa completă)	
	Original pentru destinatar	6. Țara de origine (și codul din geonomenclatură)	7. Țara de expediere (și codul din geonomenclatură)
8. Ultima zi de valabilitate			
9. Descrierea mărfurilor			
1		10. Codul (NC) și categoria mărfurilor	
		11. Cantitatea exprimată în kilograme (masa netă) sau într-o unitate suplimentară	
		12. Valoarea CIF a mărfurilor la frontiera UE, în EUR	
13. Observații suplimentare			
14. Avizul autorității competente			
Data:			
Semnătura: (Ștampila)			

15. **ATRIBUIRI**

Se indică în partea 1 a coloanei 17 cantitatea disponibilă, iar în partea a 2-a, cantitatea atribuită.

16. Cantitatea netă (masa netă sau altă unitate de măsură cu menționarea unității)		19. Documentul vamal (modelul și numărul) sau numărul extra-sului și data atribuirii	20. Numele, statul membru, semnătura și ștampila autorității care efectuează atribuirea
17. În cifre	18. În litere pentru cantitatea atribuită		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Eventualele extensii se anexează aici.

UNIUNEA EUROPEANĂ		DOCUMENT DE SUPRAVEGHERE	
2	1. Destinatar (numele, adresa completă, țara și numărul TVA)	2. Numărul de emitere	
		3. Locul și data prevăzute pentru efectuarea importului	
		4. Autoritatea competentă emitentă (numele, adresa și numărul de telefon)	
		5. Declarantul/reprezentantul (după caz) (numele, adresa completă)	
	Exemplar pentru autoritatea competentă	6. Țara de origine (și codul din geonomenclatură)	7. Țara de expediere (și codul din geonomenclatură)
8. Ultima zi de valabilitate			
9. Descrierea mărfurilor			
2		10. Codul (NC) și categoria mărfurilor	
		11. Cantitatea exprimată în kilograme (masa netă) sau într-o unitate suplimentară	
		12. Valoarea CIF a mărfurilor la frontiera UE, în EUR	
13. Observații suplimentare			
14. Avizul autorității competente			
Data:			
Semnătura: (Ștampila)			

15. **ATRIBUIRI**

Se indică în partea 1 a coloanei 17 cantitatea disponibilă, iar în partea a 2-a, cantitatea atribuită.

16. Cantitatea netă (masa netă sau altă unitate de măsură cu menționarea unității)		19. Documentul vamal (modelul și numărul) sau numărul extra-sului și data atribuirii	20. Numele, statul membru, semnătura și ștampila autorității care efectuează atribuirea
17. În cifre	18. În litere pentru cantitatea atribuită		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Eventualele extensii se anexează aici.

ANEXA III

Regulamentele abrogate cu lista modificărilor lor succesive

Regulamentul (CE) nr. 625/2009 al Consiliului
(JO L 185, 17.7.2009, p. 1)

Regulamentul (UE) nr. 37/2014 al Parlamentului European
și al Consiliului
(JO L 18, 21.1.2014, p. 1)

Numai punctul 20 din anexă

Regulamentul (CE) nr. 427/2003 al Consiliului
(JO L 65, 8.3.2003, p. 1)

Regulamentul (CE) nr. 1985/2003 al Consiliului
(JO L 295, 13.11.2003, p. 43)

Regulamentul (UE) nr. 37/2014 al Parlamentului European
și al Consiliului
(JO L 18, 21.1.2014, p. 1)

Numai punctul 9 din anexă

ANEXA IV

Tabel de corespondență

Regulamentul (CE) nr. 625/2009	Regulamentul (CE) nr. 427/2003	Prezentul regulament
Articolul 1		Articolul 1
Articolul 2		Articolul 2
Articolul 4		Articolul 22
Articolul 5		Articolul 3
Articolul 6		Articolul 4
Articolul 7		Articolul 5
Articolul 8		Articolul 6
Articolul 9 alineatul (1)		Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 9 alineatul (1a)		Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 9 alineatul (2)		Articolul 7 alineatul (3)
Articolul 10		Articolul 8
Articolul 11		Articolul 9
Articolul 12		Articolul 10
Articolul 13		Articolul 11
Articolul 14		Articolul 12
Articolul 15		Articolul 13
Articolul 16		Articolul 14
Articolul 17		Articolul 15
Articolul 18		Articolul 16
Articolul 19		Articolul 17
Articolul 19a		Articolul 18
Articolul 20		Articolul 19
	Articolele 1-14	—
	Articolul 14a	Articolul 20
	Articolul 14b	Articolul 21
	Articolele 15-24	—
Articolul 21		Articolul 23
Articolul 22		Articolul 24
Anexa I		Anexa I
Anexa II		Anexa II
Anexa III		Anexa III
Anexa IV		Anexa IV
	Anexa I	—
	Anexa II	—